

Zamyslenia na týždeň po 25. nedeli po Svätej Trojici

Pondelok 19. novembra 2018

Piesne: ES č. 386, 287

Text: Mt 7, 21 – 29

„21Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane! vojde do kráľovstva nebeského, ale ten, kto činí vôľu môjho Otca nebeského. 22Mnohí mi povedia v onen deň: Pane, Pane, či sme neprorokovali v Tvojom mene, či sme nevyháňali démonov v Tvojom mene a či sme nerobili mnohé divy v Tvojom mene? 23A vtedy im vyhlásim: Nikdy som vás nepoznal; odíd'te odo mňa, páchatelia neprávosti! 24Každý, kto počúva tieto moje slová a plní ich, podobný bude múdremu mužovi, ktorý si postavil dom na skale. 25A prišiel príval, privalili sa rieky, strhli sa vetry, oborili sa na ten dom, ale nepadol, lebo bol na skale založený. 26A každý, kto počúva tieto moje slová, a neplní ich, podobný bude mužovi-bláznovi, ktorý si postavil dom na piesku. 27A prišiel príval, privalili sa rieky, strhli sa vetry, narazili na ten dom i padol a jeho pád bol veľký. 28Keď Ježiš dokončil tieto reči, zástupy sa veľmi divili Jeho učeniu, 29lebo ich učil ako ten, kto má moc, a nie ako ich zákonníci.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Keďže sa hlásime k materiálnemu princípu reformácie, k ospravedlneniu jedine z Božej milosti skrze vieru v Ježiša, a k rozlišovaniu zákona a evanjelia, aj Ježišovu kázeň na vrchu prijímame v tomto duchu. Tak, ako sa Desatoro začína zvesťou evanjelia o tom, čo Hospodin urobil pre svoj ľud: „Ja som Hospodin, Tvoj Boh, ktorý som ťa vyviedol z domu otroctva“ (2M 20, 2), i v Ježišovej kázni nemáme počuť iba zákon, ale aj zaslúbenie, že tí, ktorí túžia po ospravedlnení, „budú nasýtení“. Blahoslavení môžeme byť len vtedy, ak nás takými urobí Pán, ktorý je Skala vekov. Ľudia, ktorí odmietajú Ježišovu moc a pomoc, chcú budovať len na sebe, na svojich skutkoch a zásluhách. To bol prístup farizejov všetkých čias. Veľa kresťanov sa spolieha na „poklad zásluh“, ktorý spravuje rímska cirkev, ktorá Ježišove morálne požiadavky chápe len ako „rady pre elitu“. Boli aj pokusy chápať kázeň na hore doslovne, ale takáto snaha nevedie k istote spasenia. O pravosti viery človeka rozhodne sám Pán v „onem deň“ (v. 22). On nás však nechce dovtedy nechať v neistote alebo strachu. Je dôležité brať vážne Jeho slová: „Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane! vojde do kráľovstva nebeského, ale ten, kto činí vôľu môjho Otca nebeského.“ Na otázku: Čo robiť, aby sme konali skutky Božie? – Ježiš odpovedá: „Skutkom Božím je veriť v Toho, ktorého On poslal.“ (J 6, 29) Preto keď hovorí: „... neprišiel som zrušiť (zákon alebo prorokov), ale naplniť,“ dôverujme

Mu, že Boží zákon naplnil milostivo aj za nás. Teraz nás pozýva k životu viery činnejšou skrze lásku. Budovanie života na Kristovi je múdre a človek nebude sklamaný. Konanie pre chválu od ľudí i budovanie na sebe je dom na piesku. Žijeme pre cieľ, na ktorý nás Pán upozornil: „Tak sviet' vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a velebili vášho Otca, ktorý je v nebesiach.“ Ovocie viery a naše dobré skutky majú sledovať práve tento cieľ. Majú viesť k oslave a k chvále nášho nebeského Otca v časnosti i vo večnosti. Amen.

Modlitba:

V Tvojom svätom mene, milostivý Pane Kriste, začíname nový deň i týždeň života a zároveň si uvedomujeme, že sa blížíme ku dňu, keď vydáme počet z nášho života a služby pred Tebou. Pomáhaj nám múdro žiť, verne Ťa vyznávať a všetko konať na slávu Tvojho a nášho Otca nebeského. Amen.

Mgr. Lubomír Batka st., seniorálny kaplán Myjavského seniorátu